

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA og Malesi Istituto Farmacobiologico SpA

Sagsøgte: Ministero della Salute og Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Bistået af: Bracco SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — fortolkning af artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT 1989 L 40, s. 8) — lægemidler, der pålægges et prisstop — fastsættelse af regler i tilfælde af en eventuel prisnedsættelse

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger skal fortolkes således, at under forudsætning af, at kravene i denne bestemmelse overholdes, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat vedtage generelle foranstaltninger, der består i nedsættelse af priserne på alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler, selv om der ikke har været et forudgående prisstop før vedtagelsen af disse foranstaltninger.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at under forudsætning af, at kravene i denne bestemmelse overholdes, kan foranstaltninger om nedsættelse af priserne på alle lægemidler eller på bestemte kategorier af lægemidler iværksættes flere gange i løbet af et år og gentages over flere år.
- 3) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der vedtages foranstaltninger om kontrol af priserne på alle lægemidler eller på bestemte kategorier af lægemidler, som er baseret på udgiftsskøn, under forudsætning af, at kravene i bestemmelsen overholdes, og at disse skøn er baseret på objektive og kontrollerbare faktorer.
- 4) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at det tilkommer medlemsstaterne under overholdelse af det formål om gennemsigtighed, der forfølges med direktivet, samt af de krav, der følger af den nævnte bestemmelse, at fastlægge de kriterier, der skal danne grundlag for gennemførelsen af den undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, der er fastsat i bestemmelsen, og at disse kriterier kan bestå i udgifterne til lægemidler alene, i de

samlede udgifter inden for sundhedsvæsenet eller i yderligere relevante udgiftstyper.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 2. december 2009 — Powerserv Personalservice GmbH, tidligere Manpower Personalservice GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Manpower Inc.

(Sag C-553/08 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 51, stk. 1 og 2 — ugyldighedsbegæring — kontraappel — EF-ordmærket MANPOWER — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — fornødent særpræg opnået ved brug)

(2010/C 51/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Powerserv Personalservice GmbH, tidligere Manpower Personalservice GmbH (ved Rechtsanwältin B. Kuchar)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Manpower Inc. (ved barrister A. Bryson og solicitor V. Marsland)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. oktober 2008 i sag T-405/05, Powerserv Personalservice mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag, hvori appellanten havde nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 22. juli 2005 om afslag på en klage over Annullationsafdelingens afgørelse, hvorved begæringen om, at EF-ordmærket »MANPOWER« blev erklæret ugyldigt for varer i klasse 9, 16, 35, 41 og 42, blev afslået — fejlagtig vurdering af varemærkets særpræg — undladelse af, efter at Retten havde foretaget en udvidelse af den relevante kundekreds i forhold til den anfægtede afgørelse fra appellkammeret, på ny at vurdere beviserne vedrørende opnåelse af særpræg ved brug

Konklusion

- 1) Hovedappellen iværksat af Powerserv Personalservice GmbH forkastes.
- 2) Kontraappellen iværksat af Manpower Inc. forkastes.
- 3) Powerserv Personalservice GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 23. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Gerasimos Potamianos (sag C-561/08 P) og Gerasimos Potamianos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (sag C-4/09 P)

(Forenede sager C-561/08 P og C-4/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — midlertidigt ansat — ikke forlængelse af en kontrakt på bestemt tid — bebyrdende retsakt)

(2010/C 51/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Curral og D. Martin, som befuldmægtigede) (sag C-561/08 P) og Gerasimos Potamianos (ved avocat J.-N. Louis) (sag C-4/09 P)

De andre parter i appelsagen: Gerasimos Potamianos (ved avocat J.-N. Louis) (sag C-4/09 P) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Curral og D. Martin, som befuldmægtigede) (sag C-561/08 P)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 15. oktober 2008 i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen, hvorved Retten antog den af Gerasimos Potamianos anlagte sag til realitetsbehandling vedrørende prøvelse af den meddelelse fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Forskning, hvorved han blev informeret om, at hans kontrakt som midlertidigt ansat ikke blive forlænget efter dens udløb — begrebet »bebyrdende akt« — forskellige fortolkninger fra henholdsvis Domstolen, Retten i Første Instans og Personaleretten

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009 og EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens kendelse af 29. oktober 2009 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-85/09 P) (¹)

(Appel — ansvar uden for kontraktforhold — erstatning for tab lidt som følge af Kommissionens forskellige undladelser ved anvendelsen af direktiv 93/42/EØF — manglende årsagsforbindelse mellem de påståede undladelser og det tab, som sagsøgeren har lidt ved markedsføringen af defekte digitale termometre — appel åbenbart ugrundet)

(2010/C 51/24)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (ved avocat C. Mourato)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 17. december 2008 i sag T-137/07, Portela mod Kommissionen, hvorved Retten, idet den fandt, dels at sagen måtte afvises, dels at sagen var åbenbart ugrundet, frifandt Kommissionen for en påstand principalt om, at Kommissionen pålægges en forpligtelse til at handle i overensstemmelse med artikel 14b i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger (EFT L 169, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik (EFT L 331, s. 1), ved via Forbundsrepublikken Tyskland at pålægge certificeringsvirksomheden TÜV Rheinland Product Safety GmbH til fordel for sagsøgeren at anvende den obligatoriske civile retlige ansvarsforsikring, der er omhandlet i punkt 6 i bilag XI til direktiv 93/42, som den nævnte virksomhed har tegnet, og, hvis det lidte tab ikke kan dækkes via den principale påstand, subsidiært om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af Kommissionens forskellige undladelser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.